

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Stadier paa Livets Vei

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1999 , s. I. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-slv-txt-shoot-id066aef3d-e36c-4551-b9d0-542e39ca445d.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Kun en enkelt Gang traadte Constantin ud af sin Allestedsnærværelse, i hvilken man egentligen ikke mærkede hans Nærværelse. Strax i Begyndelsen fik han dem til, »for at mindes hiin gemytlige Periode, da Mand og Qvinde sad sammen i Gjestebud«, at afsyngte en af de gamle Drikkeviser, et Forslag, der frembragte en reen paradisk Virkning, hvorpaa det maaskee ogsaa var beregnet, og som nær havde taget Overhaand, da Mødehandleren vilde man skulde syngte den: naar jeg engang skal i Brudeseng, falderi, faldera. Da et Par Retter vare spiste, foreslog Constantin, at Gjestebudet skulde ende med, at Enhver holdt en Tale, dog maatte man sikkre sig, at Talerne ikke fik Lov at flagre altfor ubestemt om. Han gjorde da tvende Betingelser. Først, at der ikke maatte tales før efter Maaltidet, og at Ingen maatte tale førend han havde drukket saameget, at han kunde mærke Vinens Magt, eller at han var i den Tilstand, hvori man siger Meget, man ellers ikke gider sige, uden at derfor Talens og Tankens Sammenhæng bestandigt behøver at afbrydes af Hikke. Enhver skulde derfor, før han talte, høitideligt erklære, at han var i denne Tilstand. Et bestemt Quantum Viin lod sig ikke normere, da Mættelses-Evnen kunde være forskjellig. Herimod protesterede Johannes. Han kunde aldrig blive beruset, og naar han var kommen til et vist Punkt, blev han mere og mere ædru, jo mere han drak. Victor Eremita var af den Mening, at den experimenterende Reflexion, at man skulde passe paa, at blive beruset, forhindrede Een i at blive det. Skulde man blive beruset, maatte man blive det umiddelbart. Der samtaltes nu Adskilligt om Vinens forskjellige Forhold til Bevidstheden, samt om, at det at have drukket megen Viin, hos meget reflekterende Individuer kunde yttre sig ikke ved nogen paafaldende impetus, men tvertimod ved en paafaldende kold Besindighed. Hvad Talernes Indhold angik, da foreslog Constantin, at der skulde tales om Elskov eller om Forholdet mellem Mand og Qvinde, dog maatte der ikke fortælles Kjerlighedshistorier, men vel maatte der gjerne ligge Historier til Grund for Opfattelsen.